

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Tản Mạn Biên Hoà: Tản Mạn Về Đời Sống Ban Đầu Của Người Di Cư** của đồng hương **Nguyễn Văn Đáng**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

TẢN MẠN VỀ ĐỜI SỐNG BAN ĐẦU CỦA NGƯỜI DI CƯ

Nguyễn Văn Đáng

Từ năm 1954, đời sống của người dân định cư tại tỉnh Biên Hoà bắt đầu yên ổn, ấm no, các ngành nghề trên đà phát triển.

Nhờ vào sự nỗ lực xây dựng, vào sự khéo léo của họ, không bao lâu ở những khu vực của người di cư bắt đầu có chợ, nhóm họp chợ thường xuyên.

Gần như là Chợ Kẽ-Sặc (Hố-Nai I). Nhìn vào những hàng hoá họ sản xuất ra mới thấy được sự ổn định đời sống của họ rất nhanh. Cây rừng sẵn có, gỗ tốt, quý giá, thêm vào đôi tay nghệ thuật của người dân di cư ở Hố-Nai, Thái Bình nổi lên nhiều tiệm sản xuất, bài bán hàng gỗ gia dụng như: bàn ghế, các loại tủ, nhiều loại nhiều kiểu đẹp, nổi tiếng đến độ nhiều nơi khác, muốn mua đồ mộc, phải tìm đến tận Hố-Nai, Thái Bình,...(Biên Hoà).

Tỉnh Biên Hoà thêm người thêm việc, sinh hoạt đời sống kinh tế có đà tiến hơn, vật giá rẻ hơn. Những hàng hoá, những quán ăn hàng ngày ở các chợ lẻ, thức ăn ngon giá lại rẻ, không thua kém chợ chánh Biên Hoà.

Tỉnh cũng tổ chức nhiều Quán Cơm Xã Hội, để phục vụ cho lớp công nhân lao động và công chức. Giá bình dân: Hai món mặn, một món canh giá 05 đồng; cơm cũng như nước uống thì không hạn chế, khỏi trả tiền. Hủ tiếu, mì giá 03 đồng/tô, muốn ăn ngon hơn, thêm thịt, nước lèo 04 đồng/tô, một chai bia lớn 03 đồng.

Lúc này món “Phở” mới du nhập vào, nên rất lạ tai và khẩu vị với dân miền Nam. Phở bắt đầu từ Hố-Nai, Kẽ-Sặc, rồi sau đó vào những ngày tháng của năm 1955 trở đi, các đường phố trong tỉnh

ly xuất hiện một xe “Phở” đầu tiên, hằng đêm rao bán cạnh tranh với xe mì, hủ tiếu của mấy ông người Hoa-Kiều: Châu-Ký, Chú-Mùng...

Ban đầu xe phở xuất hiện trên chiếc xe ba-gát, với thùng nước sôi, nước lèo, linh kính với tô chén đĩa, lũng lảng vài xâu thịt bò đỏ tươi, vài xâu gân bò lặc lơ treo bên trên mấy cây kèo, nóc xe. Cứ như vậy vòng quanh đường phố “Phở! Phở! Phở ...”; đôi khi dùng thanh gỗ gõ “cắc cụp”, tiếng vừa vọng xa lại đỡ mệt hơi.

Ông “Phở”, sau này mở tiệm Phở Phát Lợi, được đông khách hai miền chiêu cố, đúng là Phát Lợi, Theo đà nhiều tiệm phở mọc lên như: Hoàng Oanh, Huỳnh Cửa, Tàu Bay... v...v...họ càng cạnh tranh, khách càng có phở ngon. Bây giờ dân hai miền có cả “mì” lẫn “phở” rất tiện lợi, cho bữa ăn sáng, ăn trưa, ăn tối.

Đồng lương có sự sai biệt: thấp nhất của anh tân binh quân dịch: 900 đồng/tháng, lương giáo viên 4 ngàn đồng/tháng, lương cán bộ ở bậc hạng nhất 1 ngàn 500 đồng/tháng. Tuy ở vào thời kỳ di cư thêm người, nhưng giá nhà không cao, một căn nhà vách ván (gỗ), lọt tôn diện tích cỡ 4m x 20m, thì giá độ 30 ngàn đồng, đối dân có đồng lương thấp, cũng có khả năng tạo nên một mái ấm gia đình.

Nguyễn Văn Đáng